

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie: 1. **G. M.**

2. M. P. (P.)

skazanych z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 53 ust. 1 i art. 54 ust. 1 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 14 lipca 2022 r.

wniosków obrońcy skaranych o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Na wstępie przypomnieć należy, że zgodnie z art. 9 k.k.w. zasadą jest, iż postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie z chwilą uprawomocnienia wyroku. Sąd Najwyższy może od tej zasady wyjątkowo odstąpić i wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, po warunkiem wykazania w kasacji zaistnienia szczególnych okoliczności, które powodują, że prowadzenie postępowania wykonawczego w danej sprawie pociągnęłoby za sobą dla skazanego dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Jednocześnie, musi istnieć wysoki stopień prawdopodobieństwa uznania zawartych w kasacji zarzutów za zasadne. Widoczna zasadność wniesionej kasacji nie zawsze musi przy tym prowadzić do wstrzymania wykonania orzeczenia. Sąd kasacyjny, mając w polu widzenia, by nie dopuścić do sytuacji, kiedy to skazany poniesie będące

następstwem wyroku niepowetowane straty, powinien rozpoznając wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia rozważyć, czy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że następstwem uwzględnienia kasacji będzie wydanie przez sąd powszechny orzeczenia łagodniejszego, względnie nawet uniewinnienie skazanego przez Sąd Najwyższy przy zastosowaniu art. 537 § 2 *in fine* k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2022 r., IV KK 664/21).

Odnosząc się do wniesionych w sprawie kasacji należy stwierdzić, że choć przedstawiona w nich argumentacja wymaga wszechstronnego rozważenia na rozprawie, to nie można sformułowanych w nich zarzutów już na tym etapie postępowania uznać za w pełni zasadne. Nawet ewentualne uwzględnienie niektórych zarzutów, z uwagi na ciężar gatunkowy popełnionych przez skazanych przestępstw, nie zmieni ich sytuacji prawnej tak dalece, by natychmiastowe wykonanie wyroku spowodowało w ich przypadku znaczne, nieodwracalne straty. Sąd kasacyjny w szczególności nie podziela obaw obrońcy, aby przyjęcie za podstawę wymiaru kary art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – gdyby doszło do uwzględnienia jednego z zarzutów kasacji – łączyłoby się ze skazaniem ich na karę w wymiarze zdecydowanie krótszym niż obecnie orzeczona. Tymczasem, w wypadku instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. chodzi właśnie o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2021 r., III KK 479/21).

Nie dostrzeżono ponadto z urzędu w przebiegu postępowania bezwzględnych przyczyn odwoławczych, których wystąpienie skutkowałoby koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.